

پیش‌بینی میزان تفکر به خودکشی در زنان بر اساس ابعاد تاریک شخصیت و طرد اجتماعی

تاریخ ارسال: ۱۴۰۴/۰۴/۰۳

تاریخ بازنگری: ۱۴۰۴/۰۵/۲۷

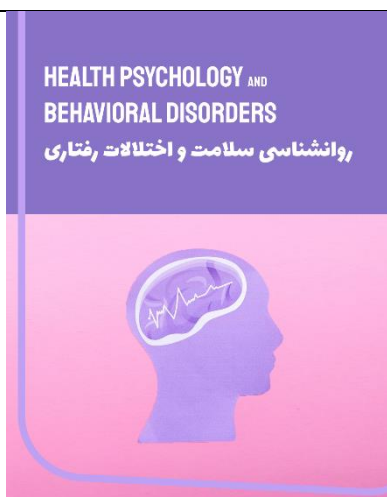
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۵/۳۰

تاریخ چاپ: ۱۴۰۴/۰۶/۱۰

چکیده

هدف این پژوهش شنا سابی و پیش‌بینی میزان افکار خودکشی در زنان با توجه به ابعاد تاریک شخصیت و تجربه طرد اجتماعی به منظور ارائه چارچوبی برای ارزیابی و پیشگیری از خطر خودکشی بود. این مطالعه از نظر هدف کاربردی و از نوع همبستگی بود. جامعه آماری شامل کلیه دانشجویان زن متأهل دانشگاه آزاد اسلامی شهر شیراز در سال ۱۴۰۳ بود. تعداد ۲۰۰ نفر از طریق نمونه‌گیری تصادفی خوشه‌ای چندمرحله‌ای انتخاب شدند. ابزارهای پژوهش شامل پرسش‌نامه افکار خودکشی بک (BSSI)، مقیاس شخصیت تاریک دوازده‌گویه‌ای (DTDD) و مقیاس چندبعدی طرد اجتماعی ادراک‌شده (MSPSS) بود. پایایی ابزارها با آلفای کرونباخ بین ۰.۷۷ تا ۰.۸۹ تأیید شد. داده‌ها با نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۱ و با استفاده از همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه تحلیل شدند. نتایج نشان داد که ابعاد تاریک شخصیت به طور کلی ۳۴ درصد از واریانس افکار خودکشی را تبیین می‌کنند ($R = 0.584$, $R^2 = 0.341$, $F = 58.225$, $p < 0.001$). در این مدل، خود شیفتگی ($\beta = 0.321$, $p = 0.001$) و جامعه ستیزی ($\beta = 0.255$, $p = 0.005$) پیش‌بینی‌کننده‌های معنادار بودند، اما فریبکاری ($p = 0.121$) نقشی معنادار نداشت. همچنین طرد اجتماعی به‌تنهایی ۱۲ درصد از تغییرات افکار خودکشی را پیش‌بینی کرد ($R = 0.352$, $R^2 = 0.123$, $F = 48.097$, $p < 0.001$). ویژگی‌های شخصیتی مخرب به‌ویژه خود شیفتگی و جامعه ستیزی و نیز تجربه طرد اجتماعی نقش مهمی در افزایش خطر افکار خودکشی دارند. مداخلات پیشگیرانه باید بر شناسایی این ویژگی‌ها و تقویت حمایت اجتماعی تمرکز کنند.

کلیدواژه‌گان: خودکشی، افکار خودکشی، شخصیت تاریک، خودشیفتگی، جامعه‌ستیزی، طرد/اجتماعی

مینا عالیشوندی^۱، مرجان آل بهبهانی^{*۱}

۱. گروه روانشناسی، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

* ایمیل نویسنده مسئول: marjan.albehbahai@iau.ac.ir

شیوه استناددهی: عالیشوندی، مینا، و آل بهبهانی، مرجان. (۱۴۰۴). پیش‌بینی میزان تفکر به خودکشی در زنان بر اساس ابعاد تاریک شخصیت و طرد اجتماعی. *روانشناسی سلامت و اختلالات رفتاری*، ۳(۲)، ۱-۱۳.

Prediction of Suicidal Ideation in Women Based on Dark Personality Dimensions and Social Rejection

Submit Date: 2025-06-24

Revise Date: 2025-08-18

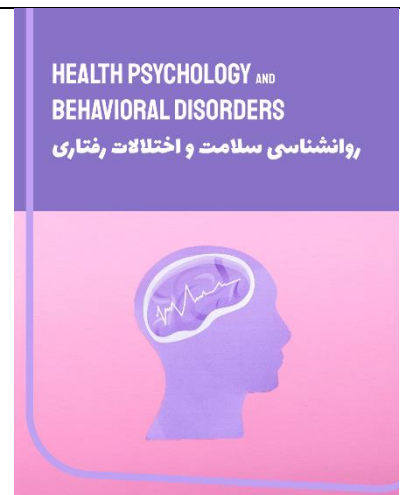
Accept Date: 2025-08-21

Publish Date: 2025-09-01

Abstract

This study aimed to predict suicidal ideation in women by examining the contribution of dark personality traits and perceived social rejection to inform targeted suicide prevention strategies. An applied, correlational design was employed with a population of married female students at Islamic Azad University in Shiraz in 2024. A total of 200 participants were selected using multistage cluster random sampling. Instruments included the Beck Scale for Suicidal Ideation (BSSI), the 12-item Dark Triad Dirty Dozen (DTDD), and the Multidimensional Scale of Perceived Social Support (MSPSS). Internal consistency was confirmed with Cronbach's alpha coefficients ranging from 0.77 to 0.89. Data were analyzed using SPSS version 21 with Pearson correlation and multiple regression analyses. Dark personality traits collectively explained 34% of the variance in suicidal ideation ($R = 0.584$, $R^2 = 0.341$, $F = 58.225$, $p < 0.001$). Narcissism ($\beta = 0.321$, $p = 0.001$) and psychopathy ($\beta = 0.255$, $p = 0.005$) were significant predictors, while Machiavellianism was not ($p = 0.121$). Perceived social rejection alone accounted for 12% of the variance in suicidal ideation ($R = 0.352$, $R^2 = 0.123$, $F = 48.097$, $p < 0.001$). Suicidal ideation in women is shaped by both individual and social factors. Narcissistic and psychopathic tendencies, combined with perceived social rejection, significantly increase suicide risk. Prevention and intervention programs should include personality risk screening and social support enhancement.

Keywords: *Suicide, Suicidal Ideation, Dark Personality, Narcissism, Psychopathy, Social Rejection*

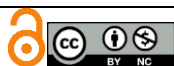


Mina Alishvandi¹, Marjan Albehbahani^{1*}

1. Department of Psychology, Shi. C., Islamic Azad University, Shiraz, Iran

*Corresponding Author's Email:
marjan.albehbahani@iau.ac.ir

How to cite: Mina Alishvandi, M., & Albehbahani, M. (2025). Prediction of Suicidal Ideation in Women Based on Dark Personality Dimensions and Social Rejection. *Health Psychology and Behavioral Disorders*, 3(2), 1-13.



© 2025 the authors. This is an open access article under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0) License.

مقدمه

خودکشی به عنوان یکی از مهم ترین چالش های سلامت روان در سطح جهانی، هر ساله جان میلیون ها نفر را تهدید می کند و به ویژه در میان زنان، به دلایل متعددی از جمله فشارهای روان شناختی، مشکلات ارتباطی و محرومیت اجتماعی، اهمیت فزاینده ای یافته است (Na et al., 2025). گرچه نرخ کلی خودکشی در مردان اغلب بالاتر گزارش می شود، اما میزان افکار و تمایلات خودکشی در زنان بیشتر است و این امر خطر بالقوه اقدام به خودکشی را در آنان افزایش می دهد (Arab et al., 2024). پژوهش های متعددی نشان داده اند که مجموعه ای از عوامل فردی و اجتماعی در شکل گیری تمایل به خودکشی نقش دارند و تعامل پیچیده میان ویژگی های شخصیتی و تجربه طرد یا انزوای اجتماعی می تواند زمینه ساز افزایش این افکار باشد (Brown et al., 2019; Cheek et al., 2020).

مطالعات پیشین تأکید دارند که شخصیت افراد سهم تعیین کننده ای در آسیب پذیری روان شناختی و شکل گیری رفتارهای پرخطر از جمله خودکشی دارد. پژوهش های گسترده ای ارتباط بین اختلالات شخصیتی و گرایش به خودکشی را بررسی کرده اند و نشان داده اند که ابعاد خاصی از شخصیت می توانند زمینه ساز افزایش خطر باشند (Tyrrer et al., 2022). از جمله مهم ترین این ابعاد، صفات تاریک شخصیت شامل خودشیفتگی، فریبکاری و جامعه ستیزی است که در سال های اخیر به طور فزاینده ای مورد توجه روان شناسان قرار گرفته اند (Salman Nasab et al., 2024). این صفات با الگوهای بین فردی آسیب زا، فقدان همدلی، بهره کشی از دیگران و ناتوانی در تنظیم هیجانات مرتبط اند و می توانند فشار روانی و احساس تنهایی را افزایش دهند (Boot et al., 2022). بر اساس یافته های پژوهشگران، در بیماران مبتلا به اختلالات شخصیتی، وجود چنین ویژگی هایی با میزان بالاتر افکار خودکشی و اقدام به خودکشی رابطه مستقیم دارد (Boot et al., 2022; Tyrrer et al., 2022).

در کنار ویژگی های شخصیتی، عوامل اجتماعی نقش غیرقابل انکاری در شکل گیری افکار خودکشی دارند. احساس طرد اجتماعی و نبود حمایت اجتماعی ادراک شده، به عنوان یکی از مهم ترین محرک های رنج روانی شناخته می شود و در پیش بینی خطر خودکشی بسیار مؤثر است (Brown et al., 2020; Cheek et al., 2020). طرد اجتماعی، تجربه کنار گذاشته شدن، نادیده گرفته شدن یا رد شدن توسط افراد مهم و گروه های اجتماعی است و پیامدهایی چون احساس بی ارزشی، فقدان تعلق و ناامیدی را در پی دارد (Baqi & Naas, 2024; Primananda et al., 2024). این احساسات در بلندمدت می تواند توان مقابله فرد را تضعیف کرده و او را به سوی افکار خودکشی سوق دهد (Arab et al., 2024). در پژوهش های نوین بر نوجوانان و جوانان، دیده شده است که طرد اجتماعی و تجربه های مشابه با احساسات عمیق از بی معنایی و درد روانی مرتبط هستند و این عوامل در تعامل با ویژگی های شخصیتی می توانند خطر خودکشی را به طور چشمگیری افزایش دهند (Landi et al., 2023; Levi-Belz et al., 2023).

مدل های نظری متعددی تلاش کرده اند این ارتباط پیچیده بین شخصیت، روابط اجتماعی و افکار خودکشی را تبیین کنند. به عنوان مثال، مدل حساسیت به طرد و ناامیدی بیان می کند که افرادی که به طور ذاتی حساسیت بیشتری به رد شدن دارند، در مواجهه با شکست های اجتماعی بیشتر دچار رنج و ناامیدی می شوند و این امر آنان را به سمت افکار مرگ هدایت می کند (Brown et al., 2019). از سوی دیگر، مدل ادغام شده درد روانی و ناتوانی در تنظیم هیجانات نیز تأکید دارد که ویژگی هایی نظیر کامل گرایی افراطی و احساس «مهم نبودن» می تواند با قطع ارتباط اجتماعی و افزایش خطر خودکشی همراه باشد (Etherson et al., 2024). تحقیقات اخیر نیز نشان داده اند که در افراد با تمایلات مرزی، تحریفات شناختی و سبک اسناد بدبینانه از طریق افزایش احساس بار اضافی بر دیگران و کاهش امید می توانند ظرفیت اقدام به خودکشی را بالا ببرند (Khandaghi Khameneh et al., 2023; Shahani & Mansouri, 2023).

مطالعاتی که بر طرد اجتماعی و حمایت اجتماعی ادراک شده تمرکز داشته اند، شواهد مهمی برای نقش محافظتی شبکه های اجتماعی در کاهش افکار خودکشی ارائه کرده اند. به عنوان نمونه، تحقیقات نشان داده اند که کیفیت خواب و تاب آوری می تواند از طریق افزایش ادراک حمایت اجتماعی، رابطه میان مشکلات عاطفی و افکار خودکشی را تضعیف کند (Wu et al., 2024). همچنین، پژوهش های دیگر تأکید می کنند

که طرد اجتماعی ادراک شده در نوجوانان می‌تواند با استفاده بیش از حد از رسانه‌های اجتماعی و وابستگی ناسالم به فناوری همراه شود و از این طریق احساس تنهایی و در نتیجه افکار خودکشی را تشدید کند (Turan, 2024; Wei et al., 2024). در عین حال، تجربیات قربانی شدن در فضای مجازی و قلدری سایبری نیز از مهم‌ترین عوامل مستعدکننده افکار خودکشی در جوانان گزارش شده است (Zhou et al., 2023).

از منظر فرهنگی، پژوهش‌های انجام شده در ایران نیز بر اهمیت ترکیب عوامل روان‌شناختی و اجتماعی در پیش‌بینی افکار خودکشی تأکید داشته‌اند. برای مثال، دشواری‌های تنظیم هیجانی و کاهش حمایت اجتماعی در نوجوانان و دانشجویان با سطح بالاتر افکار خودکشی ارتباط داشته است (Arab et al., 2024; Zohreh et al., 2023). مرور نظام‌مند مطالعات خودکشی در کودکان و نوجوانان ایرانی نیز حاکی از آن است که تغییرات اجتماعی، فشارهای خانوادگی و تجارب تنهایی از عوامل پرخطر کلیدی محسوب می‌شوند (Salehi, 2024). علاوه بر این، ارتباط میان صفات تاریک شخصیت و آسیب‌شناسی روانی در جمعیت ایرانی تأیید شده و مشخص گردیده است که این صفات می‌توانند عملکرد عاطفی و اجتماعی را به طور جدی مختل کنند (Salman Nasab et al., 2024; Shamsabadi et al., 2023).

در سطح جهانی، یافته‌های مشابهی مشاهده می‌شود. مطالعات نشان داده‌اند که وجود درد روانی شدید و فقدان تحمل آن در شرایط بحرانی مانند پاندمی کووید ۱۹، افکار خودکشی را افزایش داده و نقش تعدیل‌کننده تحمل درد روانی را پررنگ کرده است (Landi et al., 2023). همچنین، ارتباط بین شرم، خشم و افکار خودکشی در افراد مبتلا به اختلال شخصیت مرزی در طی درمان‌های دیالکتیکی رفتاری نشان داده شده است (Weatherford et al., 2024). بررسی‌های فراتحلیلی جدید نیز بر نقش تعیین‌کننده عوامل اجتماعی سلامت در پیامدهای مرتبط با خودکشی تأکید دارند و نشان می‌دهند که مداخلات پیشگیرانه باید بر تقویت حمایت اجتماعی و کاهش تبعیض و طرد اجتماعی متمرکز شوند (Na et al., 2025).

افزون بر این، مفاهیم اجتماعی همچون سرایت اجتماعی و تأثیر الگوهای رفتاری نیز در حوزه خودکشی اهمیت یافته‌اند. پدیده سرایت اجتماعی و مواجهه با خشونت و خودآسیب‌رسانی در شبکه‌های اجتماعی یا محیط‌های همسالان می‌تواند میل به خودکشی را به شکل غیرمستقیم در نوجوانان و زنان جوان افزایش دهد (Martínez et al., 2023). به همین ترتیب، نقش سبک زندگی مجازی و وابستگی به شبکه‌های اجتماعی در تشدید انزوا و کاهش کیفیت روابط اجتماعی تأیید شده است (Primananda et al., 2024; Wei et al., 2024).

با توجه به شواهد علمی گسترده، می‌توان گفت که ترکیب صفات تاریک شخصیت و تجربه طرد اجتماعی یک چارچوب مفهومی قدرتمند برای توضیح افکار خودکشی در زنان فراهم می‌کند. این صفات از طریق اختلال در تنظیم هیجان، افزایش خودمحوری، کاهش همدلی و شکل‌گیری روابط بین‌فردی ناکارآمد، فرد را مستعد احساس بی‌پناهی و ناامیدی می‌کنند (Boot et al., 2022; Salman Nasab et al., 2024). از سوی دیگر، طرد اجتماعی با کاهش حمایت عاطفی و ادراک ارزشمندی شخصی، زمینه را برای تشدید این فرایند فراهم می‌سازد (Baqi & Naas, 2024; Cheek et al., 2020).

با توجه به بار روانی و اجتماعی بالای افکار خودکشی در زنان، به‌ویژه در دانشجویان که در معرض فشارهای تحصیلی، اقتصادی و بین‌فردی قرار دارند، مطالعه هم‌زمان این دو عامل اهمیت دوچندان می‌یابد. پژوهش حاضر با هدف پیش‌بینی میزان افکار خودکشی در زنان بر اساس ابعاد تاریک شخصیت و طرد اجتماعی انجام شده است.

روش‌شناسی

طرح تحقیق حاضر از نظر هدف، کاربردی و از نوع مطالعات همبستگی بود که به‌منظور بررسی نقش ابعاد تاریک شخصیت و طرد اجتماعی در پیش‌بینی میزان افکار خودکشی در زنان طراحی شد. جامعه آماری شامل تمامی دانشجویان زن متأهل دانشگاه آزاد اسلامی شهر شیراز در سال ۱۴۰۳ بود. نمونه پژوهش شامل ۲۰۰ نفر از این دانشجویان بود که حجم نمونه بر اساس تعداد مؤلفه‌های پیش‌بین تعیین شد. با توجه به

این که متغیرهای پیش‌بین شامل هشت مؤلفه بودند، مطابق با توصیه حسن‌زاده و دلاور (۱۳۹۳) برای هر مؤلفه ۲۵ نفر در نظر گرفته شد تا در مجموع ۲۰۰ نفر وارد مطالعه شوند. روش نمونه‌گیری به صورت تصادفی خوشه‌ای انجام شد؛ به این صورت که ابتدا از میان تمام دانشکده‌های دانشگاه آزاد شهر شیراز، سه دانشکده به شکل تصادفی انتخاب شدند و سپس از هر دانشکده چند کلاس به طور تصادفی انتخاب شد و پرسش‌نامه‌ها میان زنان متأهل در این کلاس‌ها توزیع گردید. تمامی شرکت‌کنندگان پس از توضیح اهداف پژوهش و اطمینان‌بخشی در مورد محرمانه بودن اطلاعات، رضایت آگاهانه خود را برای شرکت در مطالعه اعلام کردند.

ابزار گردآوری داده‌ها شامل سه پرسش‌نامه معتبر بود. نخست مقیاس افکار خودکشی بک (Beck Scale for Suicidal Ideation – BSSI) مورد استفاده قرار گرفت که در سال ۱۹۶۱ توسط آرون بک تدوین شده و شامل ۱۹ گویه است. این مقیاس ابعادی از جمله آرزوی مرگ، تمایل به خودکشی فعال و غیرفعال، مدت و فراوانی افکار خودکشی، احساس کنترل بر رفتار، عوامل بازدارنده اقدام به خودکشی و میزان آمادگی برای اقدام را ارزیابی می‌کند. پنج سؤال نخست به عنوان سؤالات غربالگری عمل می‌کنند و در صورت پاسخ مثبت به تمایل به مرگ یا خودکشی، پاسخ‌دهنده باید به ۱۴ سؤال بعدی نیز پاسخ دهد. نمره‌گذاری این پرسش‌نامه بر مبنای طیف سه‌درجه‌ای از صفر تا دو انجام می‌شود و مجموع نمرات بین صفر تا ۳۸ متغیر است؛ نمرات بالاتر بیانگر شدت بیشتر افکار خودکشی است. مطالعات بین‌المللی و داخلی همسانی درونی و روایی بالای این مقیاس را تأیید کرده‌اند؛ در پژوهش حاضر ضریب آلفای کرونباخ برای کل مقیاس ۰/۸۷ محاسبه شد که نشان‌دهنده پایایی مطلوب ابزار است.

دومین ابزار، مقیاس ۱۲ گویه‌ای شخصیت تاریک جانسون و وبستر (Dark Triad Dirty Dozen – DTDD) بود که ابعاد فریبکاری، جامعه‌ستیزی و خودشیفتگی را می‌سنجد. این پرسش‌نامه از ۱۲ ماده با طیف لیکرته ۹ درجه‌ای از «شدیداً مخالفم» تا «شدیداً موافقم» تشکیل شده است. چهار گویه نخست به فریبکاری، چهار گویه میانی به جامعه‌ستیزی و چهار گویه پایانی به خودشیفتگی اختصاص دارد. نمره‌گذاری بر اساس جمع نمرات هر بعد انجام می‌شود و امتیاز بالاتر نشان‌دهنده شدت بیشتر همان ویژگی در فرد است. مطالعات قبلی روایی سازه و همسانی درونی این ابزار را تأیید کرده‌اند؛ ضرایب آلفای کرونباخ گزارش شده در پژوهش‌های داخلی بین ۰/۶۹ تا ۰/۸۱ متغیر بوده است. در مطالعه حاضر نیز ضریب آلفای کرونباخ کل مقیاس ۰/۷۷ محاسبه شد که بیانگر اعتبار مناسب ابزار است.

سومین ابزار، پرسش‌نامه چندبعدی طرد اجتماعی ادراک شده (Multidimensional Scale of Perceived Social Support – MSPSS) بود که به منظور سنجش میزان درک حمایت اجتماعی از سه منبع خانواده، دوستان و افراد مهم زندگی طراحی شده است. این ابزار شامل ۱۲ عبارت است که در سه زیرمقیاس خانواده، دوستان و افراد مهم تقسیم‌بندی شده و پاسخ‌ها بر اساس طیف هفت‌درجه‌ای از «کاملاً مخالفم» تا «کاملاً موافقم» داده می‌شود. نمره بالاتر نشانگر سطح بیشتر حمایت اجتماعی ادراک شده و در نتیجه طرد اجتماعی کمتر است. این مقیاس در پژوهش‌های متعدد درون‌کشوری و بین‌المللی از روایی و پایایی بالایی برخوردار گزارش شده و در مطالعه حاضر نیز ضریب آلفای کرونباخ برای کل مقیاس ۰/۸۹ به دست آمد.

پس از جمع‌آوری پرسش‌نامه‌ها، داده‌ها با نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۱ تحلیل شدند. در سطح توصیفی، شاخص‌هایی مانند میانگین، انحراف معیار و توزیع فراوانی برای متغیرهای جمعیت‌شناختی و پژوهشی محاسبه شد. در سطح استنباطی، برای بررسی رابطه بین ابعاد تاریک شخصیت، طرد اجتماعی و افکار خودکشی از آزمون همبستگی پیرسون استفاده گردید. همچنین برای تعیین سهم هر یک از متغیرهای پیش‌بین در پیش‌بینی افکار خودکشی، تحلیل رگرسیون چندگانه به روش همزمان اجرا شد. پیش از انجام تحلیل‌های استنباطی، مفروضه‌های آماری شامل نرمال بودن توزیع داده‌ها، استقلال خطاها و نبود هم‌خطی چندگانه مورد بررسی و تأیید قرار گرفتند تا دقت و اعتبار نتایج تضمین شود.

یافته‌ها

در این پژوهش، میانگین سنی شرکت‌کنندگان بین ۲۵ تا ۴۰ سال بود و بیشترین گروه سنی را زنان ۳۰ تا ۴۰ سال با ۸۰ نفر معادل ۴۰ درصد تشکیل دادند. همچنین ۶۲ نفر معادل ۳۱ درصد در بازه سنی ۲۵ تا ۳۰ سال و ۵۸ نفر معادل ۲۹ درصد بالاتر از ۴۰ سال بودند. از نظر وضعیت اشتغال، ۱۲۸ نفر معادل ۶۴ درصد خانه‌دار و ۷۲ نفر معادل ۳۶ درصد شاغل بودند. از نظر سطح تحصیلات، ۷۲ نفر معادل ۳۶ درصد دارای مدرک دیپلم، ۴۸ نفر معادل ۲۴ درصد فوق‌دیپلم، ۵۴ نفر معادل ۲۷ درصد لیسانس و ۲۶ نفر معادل ۱۳ درصد بالاتر از لیسانس بودند. این توزیع جمعیت‌شناختی نشان می‌دهد که نمونه مورد مطالعه از نظر سن، وضعیت اشتغال و تحصیلات تنوع مناسبی داشته و نمایی کلی از جامعه آماری زنان متأهل دانشجوی در دانشگاه آزاد شهر شیراز را ارائه می‌دهد.

جدول ۱. آمار توصیفی متغیرهای پژوهش

متغیر	میانگین	انحراف معیار	حداقل	حداکثر
افکار خودکشی	۱۱.۰۹	۴.۷۴	۴	۲۷
فریبگر	۱۸.۱۲	۴.۱۲	۶	۳۱
خودشیفته	۲۰.۴۷	۳.۰۹	۷	۳۲
جامعه‌ستیز	۱۷.۸۷	۴.۳۷	۶	۳۰
طرد اجتماعی	۲۷.۹۸	۵.۲۸	۱۶	۴۴

در بررسی شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش مشخص شد که میانگین نمرات افکار خودکشی در نمونه مورد مطالعه ۱۱.۰۹ با انحراف معیار ۴.۷۴ بوده و دامنه نمرات بین ۴ تا ۲۷ متغیر است. همچنین، میانگین بُعد فریبگر شخصیت ۱۸.۱۲ با انحراف معیار ۴.۱۲ و بازه ۶ تا ۳۱، میانگین خودشیفته ۲۰.۴۷ با انحراف معیار ۳.۰۹ و دامنه ۷ تا ۳۲، و میانگین جامعه‌ستیز ۱۷.۸۷ با انحراف معیار ۴.۳۷ و دامنه ۶ تا ۳۰ گزارش شد. علاوه بر این، میانگین طرد اجتماعی ۲۷.۹۸ با انحراف معیار ۵.۲۸ و دامنه ۱۶ تا ۴۴ به‌دست آمد. این نتایج بیانگر پراکندگی نسبی مناسب داده‌ها و تنوع پاسخ‌ها در بین شرکت‌کنندگان است و نشان می‌دهد که نمونه دارای گستره کافی در هر یک از متغیرهای پژوهش بوده است.

جدول ۲. نتایج رگرسیون چندگانه برای پیش‌بینی میزان تفکر به خودکشی بر اساس صفات تاریک شخصیت

متغیر پیش‌بین	R	R ²	F	P	β	T	P
فریبگر	۰.۵۸۴	۰.۳۴۱	۵۸.۲۲۵	۰.۰۰۱	۰.۱۶۳	۱.۸۷۵	۰.۱۲۱
خودشیفته					۰.۳۲۱	۳.۵۰۹	۰.۰۰۱
جامعه‌ستیز					۰.۲۵۵	۲.۷۷۶	۰.۰۰۵

نتایج جدول فوق نشان می‌دهد که صفات تاریک شخصیت در مجموع توانسته‌اند میزان قابل‌توجهی از واریانس افکار خودکشی را تبیین کنند؛ مقدار ضریب همبستگی چندگانه برابر با ۰.۵۸۴ و ضریب تعیین معادل ۰.۳۴۱ است که نشان می‌دهد حدود ۳۴ درصد از تغییرات مربوط به افکار خودکشی توسط این ابعاد قابل پیش‌بینی است. مقدار آماره F برابر با ۵۸.۲۲۵ و سطح معناداری آن کمتر از ۰.۰۰۱ گزارش شده که بیانگر معنی‌دار بودن مدل کلی رگرسیون است. از میان ابعاد تاریک شخصیت، صفت خودشیفته با ضریب بتای ۰.۳۲۱ و مقدار T برابر با ۳.۵۰۹ در سطح ۰.۰۰۱ و صفت جامعه‌ستیز با ضریب بتای ۰.۲۵۵ و مقدار T معادل ۲.۷۷۶ در سطح ۰.۰۰۵ نقش معناداری در پیش‌بینی افکار خودکشی داشته‌اند. در مقابل، بعد فریبگر با ضریب بتای ۰.۱۶۳ و سطح معناداری ۰.۱۲۱ تأثیر معناداری نشان نداده است. این یافته‌ها بیانگر آن است که گرایش‌های خودشیفتگی و جامعه‌ستیزی در میان صفات تاریک شخصیت بیشترین سهم را در بروز افکار خودکشی ایفا می‌کنند.

جدول ۳. نتایج رگرسیون تک‌متغیره برای پیش‌بینی میزان تفکر به خودکشی بر اساس طرد اجتماعی

متغیر پیش‌بین	R	R ²	F	P	β	T	P
طرد اجتماعی	۰.۳۵۲	۰.۱۲۳	۴۸.۰۹۷	۰.۰۰۱	۰.۳۵۲	۸.۰۹۳	۰.۰۰۱

نتایج جدول فوق نشان می‌دهد که طرد اجتماعی به‌طور معناداری قادر به پیش‌بینی میزان افکار خودکشی در زنان است. مقدار ضریب همبستگی ۰.۳۵۲ و ضریب تعیین ۰.۱۲۳ نشان می‌دهد که حدود ۱۲ درصد از تغییرات افکار خودکشی توسط طرد اجتماعی تبیین می‌شود. همچنین آماره F برابر با ۴۸.۰۹۷ و سطح معناداری کمتر از ۰.۰۰۱ است که نشان‌دهنده برازش مناسب مدل تک‌متغیره و معنی‌دار بودن پیش‌بینی می‌باشد. ضریب بتای ۰.۳۵۲ و مقدار T معادل ۸.۰۹۳ در سطح ۰.۰۰۱ دلالت دارد که افزایش احساس طرد اجتماعی ارتباط مستقیم و معناداری با بالا رفتن سطح افکار خودکشی دارد و این متغیر به‌تنهایی نقش مهمی در تبیین خطر افکار خودکشی ایفا می‌کند.

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های این پژوهش نشان داد که ابعاد تاریک شخصیت شامل خودشیفتگی و جامعه‌ستیزی می‌توانند به‌طور معناداری میزان افکار خودکشی در زنان را پیش‌بینی کنند، در حالی که صفت فریبگر اگرچه با افکار خودکشی همبستگی داشت اما سهم معناداری در مدل رگرسیون نداشت. همچنین، نتایج رگرسیون تک‌متغیره نشان داد که طرد اجتماعی به‌تنهایی توانسته است سهم قابل توجهی از واریانس افکار خودکشی را تبیین کند. این یافته‌ها بیانگر آن است که ترکیب عوامل فردی و اجتماعی نقش محوری در شکل‌گیری افکار خودکشی در زنان دارد و نمی‌توان نقش تعامل میان ویژگی‌های شخصیتی آسیب‌زا و تجارب اجتماعی منفی را نادیده گرفت.

مطالعات پیشین نیز به پیوند نزدیک بین ویژگی‌های تاریک شخصیت و تمایل به خودکشی اشاره کرده‌اند. به‌طور خاص، پژوهش‌ها نشان داده‌اند که ویژگی‌های خودشیفتگی، اگر با آسیب‌پذیری هیجانی و تهدید به اعتبار فردی همراه شود، می‌تواند ریسک خودکشی را افزایش دهد (Boot et al., 2022). افراد خودشیفته در مواجهه با شکست‌ها و انتقادهای بین‌فردی، بیش از دیگران مستعد تجربه خشم و شرم هستند و این هیجانات می‌تواند آنان را به سمت افکار مرگ سوق دهد (Weatherford et al., 2024). همچنین، جامعه‌ستیزی با کاهش همدلی، بی‌تفاوتی نسبت به ارزش‌های اجتماعی و افزایش رفتارهای تکانشی، شرایط را برای واکنش‌های ناگهانی و افکار مخرب فراهم می‌کند (Salman Nasab et al., 2024; Tyrer et al., 2022). این الگوها با یافته حاضر همخوانی دارد و نشان می‌دهد که ابعاد مخرب شخصیت می‌توانند نقش محرک روانی در شکل‌گیری افکار خودکشی داشته باشند.

عدم معناداری فریبکاری در مدل نهایی را می‌توان ناشی از ماهیت پیچیده این صفت دانست. فریبکاری بیشتر با راهبردهای شناختی برای دست‌کاری موقعیت‌های اجتماعی همراه است و لزوماً با آسیب‌پذیری هیجانی شدید ارتباط مستقیم ندارد (Salman Nasab et al., 2024). این ویژگی می‌تواند به افراد کمک کند تا در مواجهه با فشارهای اجتماعی و عاطفی، خود را سازگار نشان دهند، هرچند در سطح زیرین ممکن است احساسات منفی و بی‌اعتمادی بالا باشد. از این رو، گرچه فریبکاری ممکن است با اختلالات بین‌فردی همراه شود، اما احتمالاً به‌تنهایی پیش‌بینی‌کننده قوی افکار خودکشی نیست.

یافته دیگر پژوهش، نقش قوی طرد اجتماعی در پیش‌بینی افکار خودکشی بود. زنانی که سطح بالاتری از طرد و کنار گذاشته شدن اجتماعی را تجربه می‌کنند، بیشتر مستعد افکار مرگ هستند. این نتیجه با تحقیقات پیشین همخوانی دارد که نشان داده‌اند طرد اجتماعی به احساس بی‌ارزشی، بی‌معنایی و درد روانی منجر می‌شود و می‌تواند به‌صورت مستقیم و غیرمستقیم خطر خودکشی را بالا ببرد (Brown et al., 2019; Cheek et al., 2020). بر اساس مدل حساسیت به طرد، افرادی که تجربه‌های مکرر رد شدن دارند، دچار واکنش‌های هیجانی شدید، شرم و خشم می‌شوند که این هیجانات در غیاب حمایت اجتماعی می‌تواند به ناامیدی و افکار مرگ بیانجامد (Brown et al., 2019). همچنین پژوهش‌های جدید نشان داده‌اند که احساس «مهم نبودن» و قطع ارتباط اجتماعی از مکانیزم‌های کلیدی بین کمال‌گرایی آسیب‌زا و تمایل به خودکشی هستند (Etherson et al., 2024).

پژوهش‌های بومی نیز اهمیت طرد اجتماعی را در تبیین افکار خودکشی تأیید می‌کنند. مطالعه‌ای در ایران نشان داد دشواری در تنظیم هیجان و کاهش حمایت اجتماعی ادراک‌شده پیش‌بینی‌کننده مهم افکار خودکشی در نوجوانان است (Arab et al., 2024). همچنین نتایج پژوهش‌های داخلی حاکی از آن است که زنان در فرهنگ‌های جمع‌گرا مانند ایران، به دلیل وابستگی عاطفی بالاتر به شبکه‌های اجتماعی و خانوادگی، آسیب‌پذیری بیشتری در برابر طرد و انزوا دارند (Zohreh et al., 2023). این یافته‌ها با نتایج پژوهش حاضر هم‌راستا هستند و تأکید می‌کنند که طرد اجتماعی، حتی در غیاب صفات شخصیتی آسیب‌زا، می‌تواند محرکی قوی برای افکار خودکشی باشد.

از سوی دیگر، نقش عوامل اجتماعی جدید مانند فضای مجازی و رسانه‌های اجتماعی در تشدید احساس طرد اجتماعی و افکار خودکشی در مطالعات اخیر برجسته شده است. قربانی شدن در فضای مجازی، قلدری اینترنتی و تجربه حذف یا نادیده‌گرفته شدن در شبکه‌های اجتماعی می‌تواند این احساس را تقویت کند و بر سلامت روان تأثیر منفی بگذارد (Wei et al., 2024; Zhou et al., 2023). تحقیقات انجام شده در جوامع آسیایی نیز نشان داده‌اند که وابستگی ناسالم به رسانه‌های اجتماعی با انزوای عاطفی، مقایسه‌های مخرب و تشدید حس بی‌ارزشی همراه است (Primananda et al., 2024; Turan, 2024). این نتایج به‌ویژه در جمعیت زنان جوان که استفاده گسترده‌ای از فضای مجازی دارند، اهمیت می‌یابد و می‌تواند توضیح دهد چرا طرد اجتماعی در پیش‌بینی افکار خودکشی چنین سهم برجسته‌ای دارد.

در تبیین یافته‌ها باید به نظریه درد روانی نیز اشاره کرد. تحقیقات نشان داده‌اند که احساس درد روانی شدید و ناتوانی در تحمل آن از مکانیسم‌های اساسی در تمایل به خودکشی است (Landi et al., 2023). صفات تاریک شخصیت به‌ویژه خودشیفتگی و جامعه‌ستیزی با ایجاد روابط بین‌فردی ضعیف و آسیب‌زا، منجر به افزایش این درد روانی می‌شوند. در عین حال، طرد اجتماعی این تجربه را تشدید می‌کند و تاب‌آوری روان‌شناختی فرد را کاهش می‌دهد (Wu et al., 2024). نبود حمایت اجتماعی ادراک‌شده می‌تواند مسیر مستقیم بین ویژگی‌های شخصیتی آسیب‌زا و افکار مرگ را تسهیل کند و این همان الگویی است که در نتایج این پژوهش نیز مشاهده شد.

از نظر کاربردی، این یافته‌ها بر اهمیت توجه به دو بعد روان‌شناختی و اجتماعی در ارزیابی خطر خودکشی در زنان تأکید می‌کنند. صرف توجه به اختلالات خلقی یا مشکلات فردی کافی نیست و لازم است سنجش دقیق صفات شخصیتی پرخطر مانند خودشیفتگی و جامعه‌ستیزی انجام شود. همچنین، شناسایی زنان در معرض طرد اجتماعی و فراهم کردن شبکه‌های حمایتی می‌تواند نقش محافظتی داشته باشد و احتمال افکار خودکشی را کاهش دهد (Na et al., 2025; Salehi, 2024).

پژوهش حاضر با نتایج مطالعاتی که بر پیوند چندعاملی خودکشی تأکید دارند همسو است. مرورهای نظام‌مند اخیر بیان می‌کنند که برای درک دقیق خطر خودکشی باید تعامل پیچیده بین ویژگی‌های شخصیتی، تجارب اجتماعی و شرایط فرهنگی بررسی شود (Na et al., 2025; Salehi, 2024). همچنین مطالعاتی در زمینه بیماران مرزی و افرادی که از راهبردهای ناسازگارانه مقابله استفاده می‌کنند نشان داده‌اند که ترکیب بار روانی، احساس بی‌پناهی و شبکه اجتماعی ضعیف از مهم‌ترین عوامل پیش‌بینی‌کننده رفتارهای خودکشی است (Shahani & Mansouri, 2023; Shamsabadi et al., 2023; Valencia & Sinambela, 2021).

به طور کلی، یافته‌های این پژوهش چارچوبی چندسطحی برای درک افکار خودکشی در زنان ارائه می‌دهد. این چارچوب نشان می‌دهد که ویژگی‌های شخصیتی مخرب از طریق تضعیف روابط اجتماعی و تشدید احساس بی‌ارزشی عمل می‌کنند و طرد اجتماعی این مسیر را تقویت می‌کند. درک این فرایندها می‌تواند به توسعه ابزارهای غربالگری مؤثرتر، طراحی مداخلات روان‌درمانی هدفمند و سیاست‌گذاری اجتماعی در راستای حمایت از زنان آسیب‌پذیر کمک کند.

این مطالعه، علی‌رغم یافته‌های ارزشمند، دارای محدودیت‌هایی است. نخست، استفاده از طرح مقطعی سبب می‌شود نتوان رابطه علی و معلولی بین متغیرها را به‌طور قطعی تأیید کرد. دوم، نمونه پژوهش محدود به زنان دانشجوی متأهل دانشگاه آزاد شهر شیراز بود و ممکن است تعمیم نتایج به سایر گروه‌های سنی، مجرد یا مردان محدود باشد. سوم، داده‌ها از طریق ابزارهای خودگزارشی گردآوری شدند که احتمال سوگیری

ناشی از تمایل به پاسخ‌های اجتماعی پسندیده یا کم‌برآوردی از افکار خودکشی را به همراه دارد. چهارم، متغیرهای فرهنگی و خانوادگی که ممکن است در شکل‌گیری افکار خودکشی در زنان نقش داشته باشند، در این پژوهش کنترل نشده‌اند.

پیشنهاد می‌شود در مطالعات آینده از طرح‌های طولی و مدل‌های علی استفاده شود تا مسیرهای پیش‌بینی‌کننده افکار خودکشی با دقت بیشتری بررسی شوند. همچنین، مقایسه میان زنان و مردان و نیز گروه‌های سنی مختلف می‌تواند به شناسایی تفاوت‌های جنسیتی و تحولی در این روابط کمک کند. بررسی نقش واسطه‌ای یا تعدیل‌گر متغیرهایی همچون تاب‌آوری، معنای زندگی، و کیفیت روابط خانوادگی نیز می‌تواند تصویر جامع‌تری از عوامل محافظتی و خطرناک ارائه دهد. علاوه بر این، استفاده از روش‌های چندمنبعی مانند مصاحبه بالینی یا گزارش دیگران می‌تواند محدودیت ابزارهای خودگزارشی را کاهش دهد.

با توجه به یافته‌های این پژوهش، لازم است برنامه‌های غربالگری سلامت روان در دانشگاه‌ها و مراکز آموزشی با تمرکز بر شناسایی زنان دارای ویژگی‌های شخصیتی پرخطر و تجربه طرد اجتماعی تقویت شود. برگزاری کارگاه‌های مهارت‌های ارتباطی و مدیریت هیجان، ایجاد شبکه‌های حمایتی دانشجویی و دسترسی آسان به خدمات مشاوره روان‌شناختی می‌تواند نقش مهمی در کاهش افکار خودکشی ایفا کند. همچنین، سیاست‌گذاران آموزشی و نهادهای حمایتی می‌توانند با طراحی مداخلات اجتماعی برای تقویت احساس تعلق و کاهش تبعیض، شرایط محیطی امن‌تری برای زنان جوان فراهم آورند.

مشارکت نویسندگان

در نگارش این مقاله تمامی نویسندگان نقش یکسانی ایفا کردند.

موازین اخلاقی

در انجام این پژوهش تمامی موازین و اصول اخلاقی رعایت گردیده است. تمامی مراحل با کسب تأییدیه از کمیته اخلاق پژوهش انجام شده است، همچنین کد اخلاق در این پایان نامه اخذ شد (IR.IAU.SHIRAZ.REC.1404.022).

تعارض منافع

در انجام مطالعه حاضر، هیچ‌گونه تضاد منافع وجود ندارد.

تشکر و قدردانی

پژوهشگران از تمامی شرکت‌کنندگان که در اجرای پژوهش حاضر کمک نمودند نهایت قدردانی و سپاس را دارند.

شفافیت داده‌ها

داده‌ها و مآخذ پژوهش حاضر در صورت درخواست از نویسنده مسئول و ضمن رعایت اصول کپی رایت ارسال خواهد شد.

حامی مالی

این پژوهش حامی مالی نداشته است.

EXTENDED ABSTRACT

Introduction

Suicide remains one of the most critical public health challenges worldwide and is increasingly recognized as a complex phenomenon shaped by the interplay of individual vulnerabilities and social experiences (Na et al., 2025). Although men demonstrate higher rates of suicide completion, women tend to experience suicidal thoughts more frequently, making them an important at-risk group (Arab et al., 2024). Psychological research has underscored the importance of personality structure in shaping susceptibility to suicidal ideation. In particular, the so-called “dark personality traits”—narcissism, Machiavellianism (deceptiveness), and psychopathy (antisociality)—have emerged as significant predictors of psychological distress and risk behaviors (Boot et al., 2022; Salman Nasab et al., 2024). These traits are associated with interpersonal dysfunction, impaired emotional regulation, and increased vulnerability to anger and shame when social standing or self-image is threatened (Tyrer et al., 2022; Weatherford et al., 2024).

Simultaneously, the social environment plays a decisive role in suicide risk. Experiences of ostracism and rejection have consistently been linked to hopelessness, loneliness, and a sense of not mattering, all of which contribute to suicidal ideation (Brown et al., 2019; Cheek et al., 2020). Rejection sensitivity models posit that individuals who perceive themselves as unwanted or excluded respond with heightened emotional pain, anger, and despair (Brown et al., 2019). Recent studies demonstrate that perceived social rejection, when combined with difficulties in emotional regulation or maladaptive attribution styles, increases the capacity for suicidal thoughts and behaviors (Etherson et al., 2024; Khandaghi Khameneh et al., 2023). This is particularly salient in cultures where interpersonal connectedness and family ties are central to identity and well-being (Zohreh et al., 2023).

Social media and digital interaction further complicate this picture. Cyber-victimization, online exclusion, and overreliance on social media have been associated with heightened emotional distress and suicidal ideation among adolescents and young adults (Turan, 2024; Wei et al., 2024; Zhou et al., 2023). Social contagion models highlight how suicidal behaviors and self-injury can spread through exposure to others’ narratives online, particularly for emotionally vulnerable women (Martínez et al., 2023). Meanwhile, resilience and perceived social support can buffer these effects by fostering coping skills and reducing the psychological burden of rejection (Wu et al., 2024).

In Iran and other collectivist societies, the intersection of personality vulnerabilities and social rejection is especially important to understand. Systematic reviews have shown that lack of social support, emotion regulation difficulties, and loneliness significantly predict suicidal ideation among adolescents and young adults (Arab et al., 2024; Salehi, 2024). Moreover, studies indicate that dark personality features can undermine interpersonal bonds and escalate maladaptive coping strategies (Salman Nasab et al., 2024; Shamsabadi et al., 2023). These cultural and psychological findings underscore the need to examine the combined influence of dark personality traits and social ostracism on suicidal ideation among women, a group often subjected to sociocultural pressures and interpersonal vulnerability. The present study aimed to predict suicidal ideation in women based on dark personality dimensions and perceived social rejection, seeking to provide a more comprehensive model for risk detection and prevention.

Methods and Materials

The present research adopted an applied, correlational design. The population comprised all married female students enrolled at Islamic Azad University in Shiraz in 2024. A sample of 200 participants was selected through multistage cluster random sampling. Initially, three faculties were randomly chosen, and several

classes were then selected within each faculty. Participants completed a set of standardized questionnaires after providing informed consent and being assured of confidentiality.

Suicidal ideation was measured using the Beck Scale for Suicidal Ideation (BSSI), a 19-item instrument assessing desire for death, passive and active suicidal thoughts, perceived control, and deterrents. Dark personality traits were assessed with the 12-item Dark Triad Dirty Dozen (DTDD), measuring Machiavellianism, psychopathy, and narcissism on a nine-point Likert scale. Perceived social rejection was evaluated through the Multidimensional Scale of Perceived Social Support (MSPSS), focusing on support from family, friends, and significant others. Cronbach's alpha coefficients for all measures in this study ranged from 0.77 to 0.89, indicating acceptable internal consistency. Data were analyzed using SPSS version 21. Descriptive statistics (means, standard deviations) were calculated, followed by Pearson correlation coefficients and multiple regression analyses to determine the predictive power of personality traits and social rejection on suicidal ideation.

Findings

Descriptive analyses indicated moderate variability across the core variables. The mean score of suicidal ideation among participants was 11.09 (SD = 4.74), with scores ranging from 4 to 27. Among dark personality traits, narcissism had a mean of 20.47 (SD = 3.09), psychopathy 17.87 (SD = 4.37), and Machiavellianism 18.12 (SD = 4.12). Perceived social rejection had a mean score of 27.98 (SD = 5.28), with higher scores reflecting lower social support.

Multiple regression analysis showed that dark personality traits collectively explained 34% of the variance in suicidal ideation ($R = 0.584$, $R^2 = 0.341$, $F = 58.225$, $p < 0.001$). Narcissism ($\beta = 0.321$, $t = 3.509$, $p = 0.001$) and psychopathy ($\beta = 0.255$, $t = 2.776$, $p = 0.005$) were significant predictors, whereas Machiavellianism ($\beta = 0.163$, $t = 1.875$, $p = 0.121$) was not statistically significant in the final model.

In a separate simple regression, perceived social rejection independently predicted suicidal ideation ($R = 0.352$, $R^2 = 0.123$, $F = 48.097$, $p < 0.001$). This indicates that social rejection alone accounted for 12% of the variance in suicidal thoughts among participants.

Discussion and Conclusion

The findings of this study highlight the combined psychological and social underpinnings of suicidal ideation in women. Dark personality traits, specifically narcissism and psychopathy, were robust predictors of suicidal thinking. These results align with existing literature that links narcissistic vulnerability to self-harm risk when self-image is threatened (Boot et al., 2022; Weatherford et al., 2024). Narcissistic individuals may experience intense shame and rage when confronted with rejection or failure, amplifying suicidal ideation. Similarly, psychopathy, characterized by impulsivity, emotional dysregulation, and interpersonal callousness, appears to elevate vulnerability to self-destructive ideation (Salman Nasab et al., 2024; Tyrer et al., 2022). The non-significance of Machiavellianism may be explained by its cognitive and manipulative rather than affective nature. While Machiavellian individuals tend to be exploitative, they may maintain enough psychological detachment to protect against emotional crises that lead directly to suicidal ideation.

Equally important, social rejection emerged as a powerful predictor of suicidal ideation, supporting interpersonal and rejection sensitivity models (Brown et al., 2019; Cheek et al., 2020). Women experiencing ostracism or reduced perceived support reported significantly higher suicidal thoughts. This finding resonates with Iranian research showing that low social support and emotion regulation difficulties predict suicidal ideation (Arab et al., 2024; Zohreh et al., 2023). Social rejection may increase feelings of hopelessness and psychological pain, key mechanisms underlying suicidal risk (Etherson et al., 2024; Landi et al., 2023).

Modern social environments may intensify these dynamics. Cyberbullying, online exclusion, and unhealthy social media use have been repeatedly associated with suicidal ideation (Martínez et al., 2023; Turan, 2024; Wei et al., 2024; Zhou et al., 2023). Given women's higher engagement in digital spaces and greater

sensitivity to relational feedback, this context may heighten vulnerability to social rejection and amplify the impact of dark personality predispositions.

These findings underscore the importance of comprehensive suicide risk assessment in women that goes beyond mood symptoms. Screening for dark personality features and indicators of social ostracism can help clinicians and university counseling services identify individuals at risk. Furthermore, prevention efforts should integrate social support interventions, community-building strategies, and psychoeducation on coping with rejection.

In conclusion, suicidal ideation in women is best understood through a multifaceted model integrating individual personality vulnerabilities and social experiences. Narcissism and psychopathy increase risk by heightening emotional reactivity and weakening interpersonal connections, while social rejection acts as a potent external trigger. Addressing both psychological traits and social dynamics may enable more precise risk detection and targeted prevention strategies.

فهرست منابع

References

- Arab, A., Zeraatkar Makki, M., Eftekhari Kenzraki, F., & Afsharpour, P. (2024). Predicting Suicidal Thoughts Based on Emotion Regulation Difficulties and Perceived Social Support in High School Students. *Journal of New Ideas in Psychology*, 24(20), 1-13. <https://jnip.ir/article-1-1093-fa.html>
- Baqi, Q. A., & Naas, Q. (2024). Socialization between importance and influence on the phenomenon of suicide. *International Journal of Psychiatry*, 9(1), 1-7. <https://doi.org/10.33140/IJP.09.01.02>
- Boot, A., Wiebenga, J. X. M., Eikelenboom, M., van Oppen, P., Thomaes, K., van Marle, H. J. F., & Heering, H. D. (2022). Associations between personality traits and suicidal ideation and suicide attempts in patients with personality disorders. *Comprehensive Psychiatry*, 112, 152284. <https://doi.org/10.1016/j.comppsy.2021.152284>
- Brown, S. L., Mitchell, S. M., Roush, J. F., La Rosa, N. L., & Cukrowicz, K. C. (2019). Rejection sensitivity and suicide ideation among psychiatric inpatients: An integration of two theoretical models. *Psychiatry research*, 272, 54-60. <https://doi.org/10.1016/j.psychres.2018.12.009>
- Cheek, S. M., Goldston, D. B., Erkanli, A., Massing Schaffer, M., & Liu, R. T. (2020). Social Rejection and Suicidal Ideation and Attempts Among Adolescents Following Hospitalization: A Prospective Study. *Journal of abnormal child psychology*, 48(1), 123-133. <https://doi.org/10.1007/s10802-019-00580-z>
- Etherson, M. E., Smith, M. M., Hill, A. P., Sherry, S. B., Curran, T., Flett, G. L., & Hewitt, P. L. (2024). Perfectionism, feelings of not mattering, and suicide ideation: An integrated test of the perfectionism social disconnection model and the existential model of perfectionism. *J Psychoeduc Assess*, 42(6), 725-742. <https://doi.org/10.1177/07342829241237421>
- Khandaghi Khameneh, Z., Zargham Hajebi, M., & Jalali, M. R. (2023). Development of a suicidal tendency model in borderline personality disorder patients based on perceived burden and suicidal acquisition capacity through pessimistic attribution style. *Journal of Adolescent and Youth Psychological Studies (JAYPS)*, 4(9), 99-109. <https://doi.org/10.61838/kman.jayps.4.9.11>
- Landi, G., Grossman-Giron, A., Bitan, D. T., Mikulincer, M., Grandi, S., & Tossani, E. (2023). Mental Pain, Psychological Distress, and Suicidal Ideation During the COVID-19 Emergency: the Moderating Role of Tolerance for Mental Pain. *International journal of mental health and addiction*, 21(2), 1120-1131. <https://doi.org/10.1007/s11469-021-00646-4>
- Levi-Belz, Y., Ben-Yehuda, A., & Zerach, G. (2023). Suicide risk among combatants: The longitudinal contributions of pre-enlistment characteristics, pre-deployment personality factors and moral injury. *Journal of affective disorders*, 324, 624-631. <https://doi.org/10.1016/j.jad.2022.12.160>
- Martínez, V., Jiménez-Molina, Á., & Gerber, M. M. (2023). Social contagion, violence, and suicide among adolescents. *Current Opinion in Psychiatry*, 136(3), 237-242. <https://doi.org/10.1097/YCO.0000000000000858>
- Na, P. J., Shin, J., Kwak, H. R., Lee, J., Jester, D. J., Bandara, P., & Jeste, D. V. (2025). Social determinants of health and suicide-related outcomes: a review of meta-analyses. *JAMA Psychiatry*. <https://doi.org/10.1001/jamapsychiatry.2024.4241>

- Primananda, M., Phetrasuwan, S., Putdivarnichap, W., & Vongsirimas, N. (2024). Predictive Power of the Social Determinants of Health on Suicidal Ideation Among Indonesian Adolescents. *Multidisciplinary Science Journal*, 7(4), 2025218. <https://doi.org/10.31893/multiscience.2025218>
- Salehi, M. (2024). A Systematic Review of Studies on Child and Adolescent Suicide in Iran between 2006-2023. *Iranian Journal of Social Problems*, 15(3), 163-218. <https://doi.org/10.61186/jspi.15.3.163>
- Salman Nasab, A., Yusefi, R., & Yagubi, H. (2024). Comparison of Personality Organization in People with Dark and Bright Personality Traits. *Iranian Journal of Neurodevelopmental Disorders*, 2(4), 28-35. <https://doi.org/10.61838/kman.jnidd.2.4.4>
- Shahani, S., & Mansouri, A. (2023). The mediating role of cognitive emotion regulation in the relationship between borderline personality traits and non-suicidal self-injury in students. *Clinical Psychology and Personality*, 21(1), 33-42. <https://doi.org/10.22070/cpap.2023.17094.1302>
- Shamsabadi, A., Ahi, Q., Bahreinian, S. A., Mansouri, A., & Shahabizadeh, F. (2023). The Mediating Role of Difficulties in Emotion Regulation and Personality Organization in the Relationship between Object Relations and Non-suicidal Self-injury. *Rooyesh-e-Ravanshenasi Journal (RRJ)*, 12(6), 151-162. <http://frooyesh.ir/article-1-4498-fa.html>
- Turan, M. E., Adam, Firdevs, Kaya, Aican, Yıldırım, Murat. (2024). The mediating role of the dark personality triad in the relationship between ostracism and social media addiction in adolescents. *Education and Information Technologies*, 29(4), 3885-3901. <https://doi.org/10.1007/s10639-023-12002-1>
- Tyrer, P., Tyrer, H., & Yang, M. (2022). The Influence of Personality Disorder in Predicting Suicidal Behaviour in Common Mental Disorders: A 30-year Study. *Personality and Mental Health*, 16(2), 111-119. <https://doi.org/10.1002/pmh.1543>
- Valencia, J., & Sinambela, F. C. (2021). Non-Suicidal Self-Injury in Those Dealing With Borderline Personality Disorder or Separation From Parents. *Kne Social Sciences*. <https://doi.org/10.18502/kss.v4i15.8190>
- Weatherford, J. V., Ruork, A. K., Yin, Q., Lopez, A. C., & Rizvi, S. L. (2024). Shame, suicidal ideation, and urges for non-suicidal self-injury among individuals with borderline personality disorder receiving dialectical behavior therapy: The mediating role of anger. *Suicide and Life-Threatening Behavior*. <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/epdf/10.1111/sltb.13045>
- Wei, H., Zhang, Y., Sun, N., Wang, Y., & Li, Y. (2024). The Correlation Between Non-Suicidal Self-Injury and Mobile Phone Social Media Dependence in Adolescents. <https://doi.org/10.21203/rs.3.rs-4280256/v1>
- Wu, Y., Guo, Z., Zhang, D., Wang, Y., & Wang, S. (2024). Sleep Quality and Suicidal Ideation in Adolescent Depression: A Chain Mediation Effect of Perceived Social Support and Resilience. *Clinical Psychology & Psychotherapy*, 31(2). <https://doi.org/10.1002/cpp.2990>
- Zhou, J., Li, X., Zhu, D., & Gong, X. (2023). Cyber-victimization and Suicidal Ideation in Adolescents: A Longitudinal Moderated Mediation Model. *Journal of youth and adolescence*, 52(1), 122-133. <https://doi.org/10.1007/s10964-022-01670-w>
- Zohreh, M., Armin, M., & Ali, T. (2023). Modeling the Relationship between Early Maladaptive Schemas, Personality Traits and Suicidal Tendency with Mediating roles of Self-Efficacy and Meaning of Life in Teenagers of Gachsaran City. *Islamic Lifestyle Centered on Health*, 7(2), 317-328. <https://www.magiran.com/paper/2712744>